

Křesťan ve výhni zkoušek

I. Milí bratři, milé sestry,

je to holý fakt: Na křesťana přicházejí zkoušky v různých podobách. Křesťanům se trápení nevyhýbá. Naopak: Právě proto, že jsme křesťané, často procházíme problémy a čelíme nepříjemnostem. Apoštol Petr připomíná tuto skutečnost ve svém dopise znovu a znovu. Proč? Zřejmě také proto, že nám to občas přijde jako naprosto rozporuplné a nesmyslné. Přece víra v Boha by nás měla před zkouškami ochránit, ne? Bůh by nás měl hlídat, střežit nás jako mocný a dobrý nebeský Otec. Copak v Písmu nečteme ta krásná zaslíbení, která se zvláště v posledním roce opakují tak často? Vzpomeňme jen na tolik oblíbený Žalm 91:

- ⁹ *Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov, ¹⁰ nestane se ti nic zlého, pohroma se k tvému stanu nepřiblíží. (Ž 91:9-10)*

Jistě, Bůh nás chrání, abychom nepodlehli té nehorší pohromě, tedy abychom od něj neodpadli. Ovšem to ještě neznamená, že nás brání před veškerým utrpením v tomto světě. Dokonce je tomu právě naopak: Zkoušky na nás přicházejí z jeho dopuštění. Na základě vůle našeho dobrého Stvořitele. Slovy apoštola Petra:

- *A tak ti, kteří trpí podle vůle Boží, ať svěří své duše věrnému Stvořiteli a činí dobré.*

A Petřův hlas rozhodně není ojedinelý. Vždyť tento apoštol něco podobného slyšel od svého Mistra mnohokrát. Pán Ježíš dopředu varuje své učedníky:

- ²² *Budou vás všichni nenávidět pro mé jméno; ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen. ²³ Žák není nad učitele ani sluha nad svého pána. ²⁵ Stačí, aby žák byl jako jeho učitel a sluha jako jeho pán. Když hospodáře nazvali Belzeblem, čím spíše jeho čeled! ²⁶ Nebojte se jich tedy... (Mt 10:22-26)*

A ještě jinde je upozorňuje:

- ³³ *To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět. (J 16:33)*

A v naprosté shodě s Petrem mluví i apoštol Pavel, který sám prožil mnoho náročných a nesnadných situací. Ten prohlašuje:

- ¹² *A všichni, kdo chtějí zbožně žít v Kristu Ježíši, zakusí pronásledování. (2Tm 3:12)*

Pokud tedy křesťan prožívá takováto trápení z Božího dopuštění, musí se nutně ptát: *Proč? Proč se to děje?* Nebo ještě jinak: *K čemu je to vlastně dobré? Vždyť nikdo z nás není tak zvrácený, aby si liboval v utrpení. Proč to tedy, Pane Bože, dopouštíš?* No, protože uprostřed výhne zkoušek se teprve ukazuje, že opravdu patříme Pánu Ježíši. Že jsme skutečně jeho učedníky. Že jsme spojeni s naším Spasitelem. Petr dnes říká, že tím

- *máte podíl na Kristově utrpení... Jestliže jste hanobeni pro jméno Kristovo, blaze vám, neboť na vás spočívá Duch slávy, Duch Boží.*

To je zvláštní... Že by snad vnější nepříjemnosti byly důkazem, že v nás přebývá Duch svatý? V jistém smyslu ano. Protože každý, kdo žije v souladu s Božím Duchem, je v určitých situacích trnem v oku lidem, v kterých Duch svatý zatím nepřebývá. To prožívali první křesťané v římské říši, misionáři v pohanských krajinách, nebo třeba Čeští bratři v naší zemi, a my... My také? Samozřejmě! Kdykoli se nám někdo vysměje za to, že chodíme do kostela. Kdykoli nás někdo svádí: *Nebud' blbej, pojed' s námi raději nakupovat. Vždyť jsi byl v kostele minulou neděli. Proč tam zase lezeš?* Kdykoli nás někdo nepříjemně zarazí, když podle něj už moc dlouho mluvíme o své víře v Krista. Vždyť to přece nikoho nezajímá, ne? Kdykoli se naše biblické životní hodnoty dostanou do křížku s etickými hodnotami většinové společnosti. Třeba když se mladí lidé rozhodnou, že spolu budou spát až po svatbě. Druhým lidem, žel i mnohým křesťanům, jsou pak jen pro smích. Nebo když se věřící lidé chtějí vyvarovat krádeže a nekradou tak dokonce ani na internetu, kde jinak krade každý, kdo to umí. Nebo když se v rozjařené společnosti odmítají bavit tak, jak se baví většina – a tak jsou při nejlepším pokládáni za nudné a divné patrony. Žij jako Kristův učedník a buď si jist, že na tebe někde čekají problémy. A to, co jsem vyjmenoval, jsou nakonec malé problémy. Na nás, křesťany západního a vyspělého světa, v této době platí slovo z listu Židům:

- *Ještě jste v zápase s hříchem nemuseli prolít svou krev. (Žd 12:4)*

Ne, ještě jsme nemuseli – na rozdíl od křesťanů v Africe nebo v Číně. Ale nikde není napsáno, že jednou nebudeme muset. Nikdo nám neslibil, že budeme vcelku pokojně žít a v pokoji umírat. Jde mi z toho hlava kolem, když si promítnu, co všechno se událo za poslední rok. Vždyť nikdy v historii neměli křesťané v tak masivní podobě zakázáno účastnit se bohoslužeb jako v tomto roce. Jistě, někdo může klidně namítnout, že nám to úřady zakázaly kvůli šíření nákazy, tedy ve jménu zdravého rozumu a ochrany společnosti. Ovšem perzekuce křesťanů se vždycky děly ve jménu zdravého rozumu a ochrany společnosti. Už císař Nero nechal pálit křesťany na hranicích, protože chtěl od té nákazy, od těch společensky nebezpečných křesťanů, ochránit společnost.

Řekněte sami: Napadlo by vás před rokem, že se dožijete chvíle, kdy zpíváním zbožných písní v kostele budete porušovat nařízení vlády České republiky? Vůbec nevíme, jakým směrem se v následujících letech bude společnost vyvíjet. Víme jen jedno: Že pokud přituhne, musíme se držet Krista. Stůj co stůj.

II. Bratři a sestry, apoštol Petr nás dnes také vede k tomu, abychom nezaměňovali utrpení, která na nás doléhají. Pro pořádek si je rozdělme na tři druhy: Adamovská, kainovská a ábelovská.

Trpět jako Adam znamená trpět jako člověk. Lidé trpí kvůli nemocem, kvůli slabostem těla či duše, v důsledku osobních, společenských či přírodních katastrof. To důvěrně známe. Ale tato adamovská trápení, která nám tu a tam vstoupí do cesty, dnes Petr nechává stranou. Jistě, Bible si i těchto těžkostí všímá a bere je smrtelně vážně. Vzpomeňme třeba jen Jóba. Ale na druhou stranu: Když jsme nemocní, zpravidla nemůžeme mluvit o tom, že trpíme pro Krista.

Dále: **Trpět jako Kain** znamená trpět kvůli tomu, že jsme se dopustili něčeho vysloveně zlého. Kain trpěl. Stal se psancem a vyhnancem. Proč? Protože zavraždil svého bratra Ábela. A právě před takovým kainovským utrpením dnes apoštol Petr přímo varuje:

- *Ale ať nikdo z vás netrpí za vraždu, za krádež nebo jiný zlý čin anebo za intriky.*

Vyvaruj se tedy, křesťane, tomu, abys trpěl pro své zlé činy. Vyhni se tedy obloukem zlým činům. Pokud tak neučiníš, budeš trpět naprosto spravedlivě. Když budeš krást v práci, a tvůj šéf tě proto na hodinu propustí, pak si nestěžuj. Když ubližuješ slabším lidem, pak se nediv, že tě dřív či později někdo silnější zpacifikuje, nebo na tebe pošle policii. A když budeš strkat nos do cizích věcí, když se budeš rýpat v tom, po čem ti nic není, po zásluze tě někdo zpraží a bude si od tebe držet odstup.

A do třetice: **Trpět jako Ábel** znamená snášet utrpení kvůli tomu, že se pevně držíme Hospodina. Jako Ábel trpí ten, kdo se přimkl ke svému Pánu, nic zlého nikomu neudělal, a přesto nemá na růžích ustláno. Přesto ho někteří lidé nemají rádi a dávají mu to hrubě najevo. O tomto utrpení mluví dnes Petr:

- ¹⁶ *Kdo však trpí za to, že je křesťan, ať se nestydí, ale slaví Boha, že smí nosit toto jméno.*

III. Bratři a sestry, co tedy máme dělat, když na nás přijdou různé ábelovské zkoušky a kristovská trápení? Můžeme vůbec něco v takové situaci dělat? Jistě! Petr nás vede hned ke třem aktivitám:

Za prvé: **Raduj se, křesťane!** Z čeho? Že se trápím? Že mi někdo ubližuje? Ne! Raduj se z toho, že jsi v tu chvíli bytostně propojen s Ježíšem Kristem. Za druhé: **Svěř se Bohu.** V jeho rukách je přece ukryt tvůj život. A za třetí: **Čiň dobro.** Nikomu neoplácej zlým za zlé. Vytrvej v tom, že budeš nadále žít jako Pán Ježíš. Zlo zlem nikdy neporazíš. Nezbyvá ti tedy nic jiného, než zkoušet zlo porazit dobrem. To má zaslíbení v Písmu. Musí to tedy fungovat. A já bych k tomu přidal ještě jeden podnět: Petr říká, že naše soužení v tomto světě není nic ve srovnání s tím, jak budou jednou trpět ti, kteří v Krista nevěří, nemají rádi jeho ani jeho učedníky, nežijí dobře, jsou zlí.

- ¹⁷ *Přišel totiž čas, aby soud začal od domu Božího. Jestliže začíná od vás, jaký bude konec těch, kteří se Božímu evangeliu vzpírají?* ¹⁸ *Jestliže i spravedlivý bude stěží zachráněn, kde se ocitne bezbožný a hříšný?'*

A tak, křesťane: *Modli se za tyto lidi.* Vytrvale ukazuj svým životem na Pána Ježíše. Dokud totiž Kristus znovu nepřijde, i tito lidé mají šanci přijmout Boží odpuštění a začít žít nový a dobrý život.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, věříme, že jednou přijdeš ve slávě a v moci, kterou ti svěřil tvůj Otec. Věříme tomu a očekáváme tvůj příchod. Než se však vrátíš, Pane, pomoz nám, abychom trpělivě snášeli příkoří, která se tu a tam objeví na naší cestě následování. Podpoř nás svým Duchem, abychom nevrhali špatné světlo na tvé svaté jméno svým nevhodným chováním. Pomoz mnohým našim bratrům a sestrám, kteří jsou pro víru v tebe bití, mučení, věznění a vyhánění ze svých domovů. A ty, kteří tě zavrhují, smějí se ti a odmítají tě, ty, kteří druhým lidem škodí a ničí je – proměň, milosrdný Pane. Amen.*